

## USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Josefa Straky ve věci

navrhovatelky: **Mgr. K. R.**

bytem x

a

odpůrců:

**1) Městský úřad Kralupy nad Vltavou**

sídlem Palackého nám. 1, 278 01 Kralupy nad Vltavou

**2) Sdružení nezávislých kandidátů**

sídlem Kozomín 109, 277 45 Úžice,

**3) Starostové a nezávislí**

sídlem Kozomín 67, 277 45 Úžice

**4) Hlasy Kozomína - obec otevřená občanům**

sídlem Kozomín 147, 277 45 Úžice

**5) Nezávislí kandidáti pro Kozomín**

sídlem Kozomín 103, 277 45 Úžice

**o návrhu na neplatnost voleb do Zastupitelstva obce Kozomín konaných dne 14. 3. 2020**

**takto:**

**I. Návrh se zamítá.**

**II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

### **Odůvodnění:**

#### **I. Vymezení věci**

1. Navrhovatelka podala dne 25. 3. 2020 v zákonné desetidenní lhůtě stanovené v § 60 odst. 1 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o volbách do zastupitelstev obcí“) ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) návrh na neplatnost voleb do Zastupitelstva obce Kozomín konaných dne 14. 3. 2020, neboť dle navrhovatelky došlo k porušení zákona o volbách do zastupitelstev obcí takovým způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb.

#### **II. Obsah návrhu**

2. Navrhovatelka předeštlá události předcházející volbám, které byly vyhlášeny poté, co se vzdal svého mandátu dosavadní starosta P. K. a následně všichni náhradníci na kandidátní listině, za niž kandidoval, čímž došlo k poklesu počtu členů zastupitelstva pod zákonem stanovené minimum (pět). Tím si vynutil konání nových voleb, v nichž byly zaregistrovány čtyři kandidátní listiny odpůrců 2) až 5).
3. Navrhovatelka namítala, že od 4. 3. 2020 kandidáti odpůrce 2) a jejich rodinní příslušníci roznášeli do mnoha domovních schránek v obci Kozomín tiskopis informující

o insolvenčním řízení vedeném na majetek místostarostky Bc. M. S., jež současně byla kandidátkou (a lídryní) odpůrce 3). Tím mělo dojít k ovlivnění názoru voličů a k poškození Bc. S., což bylo dle navrhovatelky záměrem odpůrce 2). V této souvislosti navrhovatelka popsala, že Bc. S. na sebe podala insolvenční návrh poté, co obdržela rozhodnutí soudu, jímž bylo vyhověno žalobě společnosti, jejímž jednatelem je advokát JUDr. A. J.. Týž advokát v současné době poskytuje právní poradenství občanům obce Kozomín, v minulosti zastupoval například bývalého starostu P. K. [lídra odpůrce 2)], ale v průběhu roku 2019 zastupoval i samotnou Bc. S. v rozvodovém řízení, a tedy byl obeznámen s její finanční situací. Právě z těchto okolností navrhovatelka dovozuje, že informace o osobě Bc. S. byly účelově načasovány, koordinovány a následně zneužity kandidáty odpůrce 2) k poškození Bc. S. coby kandidátky a lídryně odpůrce 3) neoprávněným šířením jejich osobních údajů.

4. Navrhovatelka dále namítala, že dva dny před volbami byly do všech domovních schránek v obci rozneseny letáky společnosti C.. Některé letáky měli roznášet i rodinní příslušníci zaměstnanců obce. Letáky obsahovaly zavádějící a lživé informace o výstavbě čistírný odpadních vod společností C.. Navrhovatelka poukázala na spolupráci společnosti C. a bývalého starosty K., z čehož dovodila, že letáky byly vytvořeny „na objednávku“ se záměrem poškodit kandidáty odpůrce 4), kteří jsou současně členy ekologického spolku Hlasy Kozomína účastníciho se většiny stavebních řízení v katastrálním území obce. Navrhovatelka se dále vyjádřila k obsahu předmětného letáku a podrobně popsala, proč informace z letáku považuje za nepravdivé a zavádějící a jak se společnost C. následně snaží „mlžit“, když nereaguje na dotazy osob týkající se informací uváděných v letáku. Navrhovatelka současně zdůraznila, že roznášení letáků bylo účelově načasováno před termínem voleb. Přitom nic nebránilo tomu, aby leták byl vydán již v lednu, kdy stavba předmětné ČOV začala probíhat, a nikoliv dva dny před termínem voleb. Společnost C. realizuje výstavbu v okolí obce již od roku 2014, ale až dosud občany Kozomína žádným letákem nikdy neoslovila, proto je načasování před termínem voleb více než podezřelé.
5. Navrhovatelka dále vyslovila podezření, že se zaměstnanci obce Kozomín dopustili neoprávněného nakládání se seznamem voličů. Osobní údaje uvedené v tomto seznamu voličů měly být zneužity konkrétními kandidáty odpůrce 2) k tomu, že obcházel občany a nevybíravým způsobem je naváděli, koho mají volit.
6. V doplňujícím podání ze dne 3. 4. 2020 navrhovatelka upozornila na omezení plynoucí z usnesení vlády ze dne 12. 3. 2020, č. 69/2020 Sb., o vyhlášení nouzového stavu, v jehož důsledku byla znemožněna volební účast osobám, které se vrátily ze zahraničí. Tyto osoby musely být v karanténě a nemohly se voleb zúčastnit, zároveň nemohly ani požádat o použití přenosné volební urny. Osobám, které jsou zaměstnány v zahraničí, bylo odepřeno volební právo, protože by se po příjezdu na víkend s cílem účastnit se voleb ocitly v karanténě, a navíc by se již nemohly do zahraničí vrátit k výkonu svého zaměstnání. Navrhovatelka uvedla tři konkrétní osoby, kterých se toto omezení týkalo. Z uvedených důvodů je podle ní nutno volby prohlásit za neplatné, a to i v kontextu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2020, č. j. Pst 19/2019 – 12, z něhož navrhovatelka citovala pasáž o nemožnosti omezit aktivní a pasivní volební právo v době mimořádných stavů, neboť tím by mohly být zmařeny prakticky jakékoliv volby.

### III. Vyjádření odpůrců

7. Odpůrce 2) s návrhem nesouhlasil. Poukázal na to, že z obsahu návrhu nelze jednoznačně rozpoznat, která konkrétní ustanovení zákona o volbách do zastupitelstev obcí měla být porušena, přičemž dle díkce § 60 zákona o volbách do zastupitelstev obcí je podmínkou pro případné vyslovení neplatnosti voleb právě hrubé porušení ustanovení tohoto zákona. Dle odpůrce 2) se tak lze nanejvýš jen domnívat, že navrhovatelka brojí proti porušení § 30 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, ani toto ustanovení však nelze aplikovat na tvrzení navrhovatelky, že do domovních schránek v obci měly být v týdnu od 4. 3. do 12. 3. 2020 roznášeny jakési letáky či papíry. Odpůrce 2) proto považuje tvrzení navrhovatelky ve vztahu k porušení konkrétních ustanovení zákona o volbách do zastupitelstev obcí za nejasná. Odpůrce 2) se dále ohradil proti tvrzení navrhovatelky, že by písemnosti s informacemi o insolvenční místostarostky Bc. S. měli roznášet jeho kandidáti či jejich rodinní příslušníci, a označil je za ničím nepodloženou spekulaci navrhovatelky. V této souvislosti odpůrce 2) upozornil, že insolvenční rejstřík je veřejný a každý má právo do něj nahlížet, a byť se neztotožnil s daným skutkem, připomněl, že místostarostka je veřejným funkcionářem, tudíž si musí být dobře vědoma dychtivosti veřejnosti po informacích o své osobě i dalších dopadů s tím spojených. Odpůrce 2) dále poukázal na skutečnost, že z insolvenčního rejstříku vyplývá, že insolvenční návrh na sebe podala sama Bc. S., což ostatně potvrdila na zasedání Zastupitelstva obce Kozomín konaného dne 9. 3. 2020 (zápis o průběhu zasedání odpůrce připojil). S ohledem na uvedené nepovažoval odpůrce 2) zveřejnění informací o insolvenční místostarostky za porušení zákona o ochraně osobních údajů, a navíc vyslovil podiv nad tím, jak může být navrhovatelka informována o důvodech podání insolvenčního návrhu, rozvodovém řízení a životní situaci místostarostky. Odpůrce 2) se dále velmi důrazně ohradil proti tvrzení navrhovatelky, že by si objednal nějaký leták společnosti C. mající za úkol poškodit odpůrce 4) na základě údajně lživých informací o čistírně odpadních vod. Tato tvrzení navrhovatelky odpůrce 2) označil za science-fiction a vyjádřil přesvědčení, že pravým důvodem podání návrhu je pouze neochota akceptovat rozhodnutí voličů. Pokud jde o námitku, že zaměstnanci obce měli disponovat seznamem oprávněných voličů, pak tato tvrzení odpůrce shledal za „zmatečná“, neurčitá a nedoložená, a navíc opět nesouvisející s právní úpravou v zákoně o volbách do zastupitelstev obcí. I v této souvislosti se odpůrce 2) ohradil proti tvrzení navrhovatelky, že by měl snad občany obce nevybíravým způsobem navádět, jak mají volit. V závěru vyjádření odpůrce 2) zkonstatoval, že navrhovatelka pouze není ochotna smířit se s tím, že jí preferovaní kandidáti neuspěli a že vůle voličů byla odlišná. V tomto směru označil návrh za pošetilý a znevažující vůli většiny voličů. S ohledem na uvedené žádal, aby byl návrh zamítnut.
8. Odpůrce 4) návrh podpořil. Popsal své přesvědčení, že bývalý starosta P. K. rezignoval, neboť zřejmě nebyl schopen dohody se zbývajícími členy zastupitelstva a nebyl schopen unést, že nemohl o všem rozhodovat sám. Proto dle odpůrce 4) rezignoval na svou funkci a docílil vyvolání voleb, v nichž se snažil všemi dostupnými prostředky získat rozhodovací většinu. Tvrzení navrhovatelky o roznášení tiskopisu s údaji o insolvenční místostarostky Bc. S. označil odpůrce 4) za pravdivé s tím, že existuje mnoho občanů, kteří tento tiskopis dostali do schránky, včetně svědků, kteří dotyčné roznášející osoby viděli. Odpůrce 4) považuje za evidentní, že šlo o účelovou snahu poškodit konkrétního kandidáta a manipulovat veřejným povědomím ve svůj prospěch. Odpůrce 4) rovněž poukázal na propojení navrhovatelkou zmiňovaného advokáta JUDr. A. J. s osobou bývalého starosty P. K. a na jeho spolupráci s advokátkou JUDr. G., se kterou měli společnou advokátní

kancelář, ač v soudních kauzách týkajících se bioplynové elektrárny a změny územního plánu zastupoval každý z nich jinou stranu. Výsledky těchto soudních řízení odhalily vazby mezi jednotlivými osobami a jejich motivaci získat určitou osobu zpět do vedení obce. Odpůrce 4) rovněž označil za pravdivé tvrzení navrhovatelky o distribuci letáků C., neboť i zde existují svědci, kteří roznášení letáků viděli, a viděli je osobně i členové odpůrce 4). Dále se odpůrce 4) ztotožnil s tvrzením navrhovatelky o nepravdivosti obsahu daného letáku. Z výše uvedených důvodů žádal, aby soud návrhu vyhověl a volby do Zastupitelstva obce Kozomín konané dne 14. 3. 2020 prohlásil za neplatné.

9. Odpůrci 1), 3) a 5) se k návrhu nevyjádřili.

#### IV. Procesní podmínky

10. Soud ověřil, že návrh byl podán včas, neboť byl soudu zaslán před uplynutím desetidenní lhůty od vyhlášení celkových výsledků voleb ve Sbírce zákonů dne 16. 3. 2020 (sdělení č. 95/2020 Sb.). Pokud jde o rozšíření návrhu doplňujícím podáním ze dne 3. 4. 2020, to bylo podáno až po uplynutí zákonné lhůty (viz body 35 až 37 níže). Návrh byl podán osobou k tomu oprávněnou, neboť navrhovatelka je zapsána ve stálém seznamu voličů (§ 60 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí), což soud ověřil ze stálého seznamu voličů vedeného Obecním úřadem Kozomín ke dni konání voleb.
11. Návrh lze dle obsahu považovat za zcela srozumitelný a je z něj jednoznačně patrné, čeho se navrhovatelka domáhá. Byť navrhovatelka své podání ze dne 25. 3. 2020 uvozuje slovy „...návrh na neplatnost volby kandidátů“, z jeho obsahu je zřejmé (výtek směřovaných proti průběhu volební kampaně) je zřejmé, že se domáhá vyslovení neplatnosti voleb do Zastupitelstva obce Kozomín konaných dne 14. 3. 2020 (srov. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2012, č. j. 50 A 22/2012-44, publikované pod č. 2818/2013 Sb. NSS). Skutečnost, že navrhovatelka ve svých podáních explicitně neuvádí konkrétní ustanovení zákona o volbách do zastupitelstev obcí, která měla být porušena, neznamená, že by po zhodnocení obsahu podání nebylo možno dovodit, že navrhovatelka namítá, že došlo k porušení ustanovení zákona o volbách do zastupitelstev obcí o pravidlech volební kampaně takovým způsobem, že to podle ní má za následek neplatnost voleb ve smyslu § 60 odst. 3 tohoto zákona. Nelze proto souhlasit s námitkami odpůrce 2) ohledně neurčitosti a nekonkrétnosti návrhu. Ostatně to, že odpůrce 2) na mnoha místech svého vyjádření s tvrzeními navrhovatelky věcně polemizuje, nasvědčuje tomu, že i on vnímá návrh jako dostatečně srozumitelný a konkrétní (byť nedůvodný a právně nepodložený).
12. Soud proto přistoupil k věcnému posouzení. O návrhu rozhodl bez nařízení jednání (§ 90 odst. 3 s. ř. s.).

#### V. Posouzení návrhu

13. Před vlastním vypořádáním jednotlivých návrhových bodů považuje soud za vhodné představit, jaký hodnotící algoritmus ve vztahu k nyní posuzované věci uplatňuje:
14. Při posouzení, zda určitá skutečnost zakládá důvod pro vyslovení neplatnosti voleb, je třeba vycházet z judikaturou dovozeného tzv. třístupňového testu: Za prvé je třeba zkoumat, zda došlo k tvrzené nezákonnosti, tzn. porušení příslušného volebního zákona nebo právního předpisu vážícího se na volební proces (viz usnesení Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

soudu ze dne 4. 7. 2006, č. j. Vol 36/2006-21, č. 960/2006 Sb. NSS, dostupné stejně jako všechna zde uváděná rozhodnutí na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)). Za druhé je třeba zkoumat, zda mezi zjištěným porušením volebního zákona a výsledkem napadené volby (napadeného hlasování či napadených voleb) existuje přímý vztah, jinak řečeno souvislost s volebními výsledky. A konečně za třetí je třeba ověřit, zda zjištěná protizákonnost je natolik intenzivní, že by bylo možno se důvodně domnívat, že pokud by k dané nezákonnosti nedošlo, pak by volby dopadly zcela odlišně (srov. bod 44 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2013, č. j. Vol 44/2013 – 72, dále bod 63 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2016, č. j. Vol 4/2016 – 191). Současně je třeba připomenout, že zákonem č. 322/2016 Sb. došlo ke změně znění § 60 odst. 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, kterou byly zpřísněny podmínky pro vyhovění volební stížnosti, a to v tom rozsahu, že zásah volebního soudu již není podmíněn pouhou potencialitou vlivu zjištěné protizákonnosti na výsledky voleb, nýbrž je nutné, aby porušení zákona výsledky voleb skutečně ovlivnilo, a to hrubým způsobem (srov. body 19 až 23 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2018, č. j. Vol 16/2018 – 33, č. 3717/2018 Sb. NSS). Kritéria výše specifikovaného třístupňového testu jsou pro soud významná i ve vztahu k nyní projednávané věci.

15. K otázce nezákonného vedení volební kampaně je třeba uvést, že volební kampaň je zákonem o volbách do zastupitelstev obcí upravena velmi kuse. Ustanovení § 30 tohoto zákona neobsahuje výslovný požadavek na čestné a poctivé vedení kampaně či na zákaz zveřejňovat nepravdivé údaje o kandidátech a volebních stranách, jenž je jinak upraven ve všech ostatních volebních zákonech (§ 35 odst. 4 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky, § 16 odst. 5 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu, § 59 odst. 5 zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu, § 56a odst. 4 zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů). Z toho ovšem nelze dovodit, že by v případě volební kampaně ve volbách do zastupitelstev obcí neplatily žádné mantinely. Zájem na řádném vedení volební kampaně je stejný, ať již jde o volby do zastupitelstev obcí nebo o volby jiné. Z této úvahy vyšel například i nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 3673/14, v němž bylo dovozeno, že ačkoliv zákon o volbách do zastupitelstev obcí neobsahuje na rozdíl od ostatních volebních zákonů požadavek čestnosti a poctivosti volební kampaně, je třeba při posuzování dopadu způsobu vedení kampaně na platnost voleb do zastupitelstva obce uplatnit stejná hlediska jako v případě těch voleb, pro něž zákon výslovně výše uvedený požadavek stanoví.
16. I s ohledem na závěry výše zmiňovaného nálezu nelze souhlasit s názorem odpůrkyně 2), že by návrh na neplatnost voleb do zastupitelstva obce musel výslovně obsahovat označení konkrétního zákonného ustanovení, které mělo být porušeno. V tomto směru postačí, pokud návrh obsahuje alespoň vyličení rozhodujících skutečností o tom, že volební kampaň byla vedena nepoctivě.
17. Při hodnocení, nakolik byla volební kampaň vedena poctivě, současně nelze zcela odhlížet od jejího smyslu. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 18. 2. 2013, č. j. Vol 44/2013-72: „*smyslem volební kampaně je snaha aktérů politického boje o získání co největší přízně voličů pro své kandidáty a volební programy. Jejím základními funkcemi jsou proto informovanost, identifikace a mobilizace. Podstata volební kampaně spočívá v tzv. politické komunikaci, a to jak mezi kandidujícími subjekty navzájem, tak především mezi kandidáty (zejména politickými stranami) a voliči (potenciálními i skutečnými). V podmínkách demokratického státního režimu a svobodných voleb bývá obvyklé, že kandidáti a jejich*

*stoupenci využívají vedení pozitivní i negativní kampaně.*“ Z toho vyplývá, že zveřejňování informací o jednotlivých kandidátech (kam spadá i zveřejňování informací o jejich majetkových poměrech, jako je namítáno v nyní posuzované věci) je chráněno svobodou projevu a právem na informace (čl. 17 Listiny základních práv a svobod), se kterou jde ruku v ruce zájem na ochranu svobodné soutěže politických sil v demokratické společnosti (čl. 22 Listiny základních práv a svobod). Proto lze považovat za zcela přirozené, že kandidující politické subjekty voliče nejen přesvědčují o tom, že právě jejich nabídka je nejlepší, ale zcela legitimně se je mohou snažit odradit od nabídky svých politických soupeřů. Je plně na kandidujícím subjektu, jaké prostředky si zvolí k vedení volební kampaně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2006, č. j. Vol 17/2006-25). Tyto závěry jsou pro nyní posuzovanou věc poměrně stěžejní, neboť právě negativně cílená kampaň je jádrem námitek navrhovatelky.

18. Ve vztahu k hodnocení „míry férovosti“ volební kampaně soud dále považuje za vhodné poukázat na závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, který konstatoval, že v průběhu volební kampaně *„jsou voličům často velmi emocionální a vyostřenou formou předkládány argumenty, které mají ovlivnit jejich volební chování a rozhodnutí, koho budou volit. Smyslem volební kampaně v pluralitní demokracii však je nepochybně také to, aby byly posouzeny i ty nejkontroverznější otázky programu politických stran a kandidátů obecně, tak i jejich osobních vlastností a způsobilosti zastávat volenou veřejnou funkci. Jen v takovém případě budou moci voliči rozhodovat se znalostí věci a jen tak může být naplněna ústavní zásada, podle které je lid zdrojem veškeré státní moci. Pokud volební zákon hovoří o požadavku čestného a poctivého vedení volební kampaně, má tím na mysli to, co se dříve označovalo jako čistota voleb (srov. § 56 odst. 1 zákona č. 75/1919 Sb., kterým vydává se řád volení v obcích republiky Československé). Nelze však tyto pojmy vykládat z hlediska soukromého práva a obecné morálky, neboť jde o jejich použití v podmínkách volební kampaně, která není ničím jiným než bojem o hlasy voličů. Jeho negativní projevy lze regulovat, nelze je však zákonem vyloučit“* (zvýraznění provedeno zdejším soudem). Posledně citovaný závěr má pro nyní posuzovanou věc význam především ve vztahu k otázce navrhovatelkou namítanému šíření informací o kandidátech jiných stran, kde je zdůrazňován zásah do osobnostních práv konkrétních kandidátů.

### ***V.1. Zveřejnění údajů o insolvenční kandidátce odpůrce 3)***

19. Jedním z klíčových důvodů, v němž navrhovatelka spatřuje hrubé porušení ustanovená zákona o volbách do zastupitelstev obcí, má být zveřejnění údajů o probíhajícím insolvenčním řízení na majetek stávající místostarostky Bc. S., která je zároveň kandidátkou odpůrce 3), k němuž mělo dojít formou roznášení tiskopisů s údaji z insolvenčního rejstříku do domovních schránek v obci.
20. Tvrzení navrhovatelky, že tiskopisy s údaji o insolvenčním řízení byly roznášeny do schránek v obci, výslovně potvrdil i odpůrce 4), a nepřímou tuto skutečnost připustil i odpůrce 2), byť se vymezoval vůči tomu, že by tyto tiskopisy šířil on nebo rodinní příslušníci jeho kandidátů. Ze zápisu o zasedání Zastupitelstva obce Kozomín konaného dne 9. 3. 2020 vyplývá, že otázka roznášení tiskopisů s údaji o hrozící insolvenční stávající místostarostky byla diskutována i na zasedání zastupitelstva obce (viz oddíl 8 označený jako „diskuze“ na str. 10), přičemž místostarostka Bc. Stýblová se k této záležitosti výslovně vyjadřovala a potvrdila, že skutečně na sebe podala insolvenční návrh kvůli svým

finančním potížím. Soud tudíž považuje za nesporné, že tiskopisy s údaji z insolvenčního rejstříku o osobě dosavadní místostarostky byly roznášeny v obci Kozomín a objevovaly se v domovních schránkách obyvatel obce, a to přibližně jeden týden před termínem hlasování. Soud proto nepovažoval za nezbytné provádět k objasnění této skutečnosti dokazování výsledkem navrhovatelkou označených svědků, neboť nemá pochyb o tom, že předmětné tiskoviny v obci v období těsně před volbami skutečně kolovaly.

21. Soud ale zčásti souhlasí s odpůrcem 2), že údaje z insolvenčního rejstříku jsou veřejně dostupné a může si je skutečně zjistit kdokoliv. Z hlediska veřejnoprávní ochrany osobních údajů (ve smyslu nařízení Rady EU č. 2016/679 o obecné ochraně osobních údajů) lze tedy jen těžko uvažovat o nějakém protiprávním jednání. Na druhou stranu si nelze dělat iluze o tom, že by běžný občan pravidelně sledoval insolvenční rejstřík a že by si v období před volbami lustroval jednotlivé kandidáty. Právě touto nebo obdobnou úvahou se zjevně musely řídit osoby roznášející inkriminované tiskopisy, přičemž motivem těchto osob nepochybně bylo dostat informaci o nepříznivé finanční situaci stávající místostarostky do co nejširšího povědomí obyvatel obce. Takové jednání však žádným způsobem neodporuje zásadám čestné a poctivé volební kampaně. Ve volbách do obecního zastupitelstva se voliči rozhodují o tom, kdo bude mj. spolurozhodovat o hospodaření s majetkem obce, a v tomto kontextu je nepochybně významné i to, jakým způsobem kandidáti v minulosti prokázali schopnost řádně spravovat i svůj osobní majetek. Případný úpadek nebo hrozící úpadek kandidáta je přitom významnou okolností, kterou by voliči měli znát, aby ji mohli vzít do úvahy při výběru osob, kterým svěří pro další volební období správu majetku obce. Pokud tuto informaci nepředestře veřejnosti samotný kandidát (přičemž by mohl poskytnout i odpovídající vysvětlení, proč tato informace s ohledem na specifické okolnosti nemá tu váhu, která je jí zpravidla přikládána), stěží lze komukoliv vyčítat (natožpak konkurenční volební straně), pokud by ji učinil předmětem veřejné diskuse před volbami. Není-li tvrzeno porušení zákazu volební kampaně v den voleb ve smyslu § 30 odst. 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, není skutečnost spočívající v roznášení letáků s pravdivou informací o majetkových problémech kandidátky volební strany 4) důvodem, pro nějž by bylo možné uvažovat o prohlášení voleb za neplatné.
22. I kdyby však šíření informace o insolvenční jedné z kandidátek představovalo protiprávní jednání takové intenzity, aby bylo způsobitelné zásadním způsobem změnit výsledek voleb, navrhovatelka nenabídla žádný důkaz, z něž by bylo možno spolehlivě dovodit, že kdyby nedošlo k distribuci inkriminované tiskoviny, byl by volební výsledek natolik odlišný, že by se změnilo rozdělení volebních mandátů mezi jednotlivé volební strany nebo alespoň mezi kandidáty těchto volebních stran (tj. že by za volební stranu získal na základě preferenčních hlasů mandát někdo jiný). Zde je nutno podotknout, že celková koncepce návrhu je založena toliko na úvaze navrhovatelky, že důkazem o ovlivnění výsledků voleb je právě ta skutečnost, že stávající místostarostka Bc. Stýblová neobhájila svůj mandát. Tak tomu však vůbec nemuselo být, neboť neobhájení předchozího mandátu nemuselo být zapříčiněno šířením informace o hrozící insolvenční, ale mohlo být ovlivněno i názorem voličů na dosavadní působení kandidátky nebo jejich obecným názorem na kandidáty její volební strany, pokud voliči svůj hlas rozdělovali jen mezi volební strany, a nikoliv výběrem jednotlivých kandidátů. Bylo přitom na navrhovatelce, aby předložila důkazy o skutečném (a nikoliv jen předpokládaném) vlivu rozšiřované informace na změnu volebních preferencí dostatečného počtu voličů. Důkazy předkládané navrhovatelkou se však týkají takřka výhradně jen samotného distribuování inkriminovaných tiskovin v obci,

nicméně tuto skutečnost soud nijak nezpochybňuje. Soudu proto nezbyvá než konstatovat, že tvrzení navrhovatelky zůstala neprokázána.

23. V souvislosti s výše uvedeným soud považuje za vhodné uvést srovnání s případem řešeným v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2013, č. j. Vol 44/2013 – 72, jímž bylo v případě přezkumu voleb prezidentských zjištěno nečestné a neférové vedení volební kampaně, jež bylo v mnoha ohledech postaveno na šíření zcela nepravdivých a lživých informací o následně neúspěšném kandidátovi (o němž vítězný kandidát například lživě uváděl, že v jeho obydlí visí obrazy nacistických funkcionářů). Nicméně s přihlédnutím k možnosti protikandidáta na tato tvrzení reagovat a na rozdíl v počtu obdržených hlasů mezi oběma kandidáty nebylo možno šíření lživých informací o osobě jednoho z kandidátů považovat za natolik intenzitní nezákonnost, aby umožňovala vyslovení neplatnosti prezidentských voleb. Tím spíš nelze uvažovat o vyslovení neplatnosti voleb do zastupitelstva obce v situaci, kdy informace šířená o jednom kandidátovi je ve své podstatě pravdivá (z insolvenčního rejstříku skutečně vyplývá, že Bc. Stýblová na sebe dne 27. 2. 2020 podala insolvenční návrh spojený s žádostí o povolení oddlužení) a pro úvahy voličů relevantní.
24. K navrhovatelkou zdůrazňované spojitosti s osobou JUDr. A. J. lze konstatovat, že z hlediska možnosti narušení volebního procesu není podstatné, zda za šířením informace o insolvenci stávající místostarostky stál on nebo jiná osoba. I kdyby bylo pravdou, co tvrdí navrhovatelka a co naznačoval i odpůrce 4), tedy že JUDr. A. J. v rámci výkonu advokacie získal informace o osobních poměrech místostarostky Bc. S. a následně tyto informace předal jejím politickým konkurentům, pak by tato skutečnost (pokud by se prokázala) sice mohla vést ke vzniku případné odpovědnosti advokáta za kárné provinění či jeho odpovědnosti za způsobení nemajetkové újmy, ale mezi případným protiprávním způsobem získání této informace a změnou rozdělení volebních mandátů by nebyla dána příčinná souvislost (nejednalo by se o relevantní příčinu). Z hlediska otázky platnosti voleb by tedy případné prokázání zneužití údajů o osobách zastupovaných klientů nemělo význam. Současně je třeba zdůraznit, že zneužití informací ze strany JUDr. A. J. se zakládá toliko na domněnkách navrhovatelky a odpůrce 4) a rozhodně jej nelze dovozovat jen z toho, že JUDr. J. v minulosti zastupoval osoby spojené s vedením města. Navrhovatelkou uváděný odkaz na webové stránky právní poradny JUDr. J. lze považovat nanejvýš za důkaz toho, že dotyčný advokát má přístup do prostor obecního úřadu, kde může poskytovat právní služby, ale rozhodně nevypovídá nic o tom, jak dotyčný nakládá s osobními údaji svých klientů.
25. S ohledem na výše uvedené soud neshledal tento návrhový bod za důvodný.

### *V.2. Distribuce letáků společnosti CTP*

26. Dalším z klíčových důvodů, v němž navrhovatelka spatřuje hrubé porušení zákon o volbách do zastupitelstev obcí, se týká distribuce letáku společnosti C., jehož obsah měl dle mínění navrhovatelky znevažovat činnost odpůrce 4).
27. Navrhovatelka ke svému návrhu připojila kopii jí zmiňovaného letáku, po jehož zhlédnutí soud konstatuje, že se jedná o písemnost s logem „ctp parkmakers“, které dominuje fotografie staveniště, pod níž je připojeno prohlášení vůči obyvatelům obce (oslovení „Vážení občané Kozomína...“), popisující, že společnost C. (jejíž přesnější označení v letáku



není, nicméně je v něm odkaz na webové stránky [www.ctp.eu](http://www.ctp.eu) provozované společností C. O., spol. s r. o.) plánovala rekonstrukci stávající obecní čistírny odpadních vod, kterou se chystala kompletně financovat, avšak realizace stavebních prací byla odložena z důvodů odvolání podaných místními občanskými spolky a sdruženími. Následuje pasáž obsahující prohlášení, že společnost se vždy podílela na následcích odstraňování ekologických havárií, k nimž však docházelo kvůli zdržením způsobeným odvoláními občanských sdružení.

28. K obsahu shora specifikovaného letáku soud konstatuje, že je mu z vlastní rozhodovací činnosti známo (viz např. věci evidované pod sp. zn. 46 A 32/2014, 48 A 60/2014, 48 A 70/2017 nebo 51 A 11/2020), že pod shodným názvem, který užívá odpůrce 4) [„Hlasy Kozomína“], je registrován též spolek, jehož předmětem činnosti je ochrana životního prostředí. Tento spolek vystupoval jako žalobce ve věcech žalob proti rozhodnutím o povolení staveb bioplynové stanice a jako navrhovatel ve věci návrhu na zrušení opatření obecné povahy – změn územního plánu obce Kozomín a v současnosti vystupuje jako žalobce v probíhajícím řízení (sp. zn. 51 A 11/2020) o žalobě proti rozhodnutí o povolení areálové čistírny odpadních vod M.. S ohledem na existenci těchto řízení soud nemá pochyby o tom, že zmiňuje-li se navrhovatelkou předkládaný leták o tom, že k haváriím „...došlo jednoznačně kvůli zdržením, způsobeným odvoláváním ze strany občanských sdružení“, pak je tím poukazováno na činnost občanského spolku Hlasy Kozomína z. s., který je personálně i ideově propojen s osobou odpůrce 4) coby politickým subjektem. Jinými slovy: Soud nepochybuje o tom, že občanskými sdruženími uváděnými ve výše specifikovaném letáku byly myšleny osoby spojené s odpůrcem 4). Skutečnost, že stavba čistírny odpadních vod je v obci Kozomín významné a palčivé téma, vyplývá též z průběhu zasedání Zastupitelstva obce Kozomín konaného dne 9. 3. 2020, na kterém byla tato otázka poměrně obsáhle projednávána a diskutována (viz zejména bod 5 na str. 5 až 7 zápisu o zasedání Zastupitelstva obce Kozomín ze dne 9. 3. 2020). Soud proto s přihlédnutím k výše zmiňovaným soudním řízením i k programovému obsahu jednání zastupitelstva nepochybuje, že běžnému obyvateli obce Kozomín muselo být v případě obdržení daného letáku zřejmé, koho si má ztotožnit pod zmiňovanými občanskými sdruženími, kvůli nimž mělo údajně dojít k havárii čistírny odpadních vod. Soud se proto ztotožňuje s navrhovatelkou potud, že leták společnosti C. má celkově negativní vyznění vůči osobám spojeným s odpůrcem 4).
29. Skutečnost, že výše specifikovaný leták byl v obci skutečně šířen, navrhovatelka dokládala e-mailovými zprávami, jež měli odesílat na kontaktní e-mail společnosti C. místostarostka Bc. M. S. a Ing. K.. Soud konstatuje, že v obou e-mailech (resp. v předložených snímcích obrazovky s těmito e-mailovými zprávami) se odesílatelé zmiňují o obdržení letáku od C. a ohrazují se proti jeho obsahu. Tvzení o distribuci letáku potvrdil ve svém vyjádření i odpůrce 4). Jakkoli jde pouze o střípky informací, v kontextu soudu známé ožehavosti tématu čistírny odpadních vod v obci Kozomín (viz předchozí odstavec 28) lze považovat za vysoce pravděpodobné, že leták daného obsahu v obci skutečně koloval, a to krátce před volbami.
30. Navzdory výše uvedenému však nelze z ničeho spolehlivě dovodit, že by si distribuci letáku společnosti C. „objednal“ právě odpůrce 2), jak se snaží naznačit navrhovatelka a částečně i odpůrce 4). V tomto směru se jedná pouze o jednostranné tvrzení, které se opírá toliko o úvahu, že bývalý starosta P. K. – jenž je zároveň hlavním kandidátem odpůrce 2) – v minulosti spolupracoval se společností C.. I kdyby tato spolupráce byla skutečně prokázána (i v tomto směru se ovšem jedná pouze o tvrzení navrhovatelky), tak

existence dané spolupráce sama o sobě ještě nemůže představovat dostatečně přesvědčivý důkaz o tom, že bývalý starosta byl zároveň i zadavatelem letáku společnosti C.. Tato otázka tak zůstává pouze v rovině spekulací.

31. Nicméně i kdyby soud připustil variantu, že distribuce letáku C. skutečně byla „na objednávku“ některého z politických konkurentů odpůrce 4), pak ani v takovém případě by to nebyl důvod k prohlášení voleb za neplatné. I zde je třeba v rámci z tzv. třístupňového testu (viz bod 14 výše) zkoumat, zda je takové jednání porušením volebních pravidel, a pokud ano, intenzitu předmětného jednání a jeho dopad na celkový výsledek voleb. Nicméně ani zde (stejně jako v případě předchozího návrhového bohu týkajícího se šíření informace o hrozící insolvenci jedné z kandidátek) soud neshledává takové jednání nezákonným a nemá za prokázané, že by byl výsledek voleb zásadně odlišný, pokud by k distribuci letáku společnosti C. nedošlo. Skutečnosti uvedené v letáku samy o sobě nejsou nepravdivé (podání odvolání má zpravidla odkladný účinek a navrhovatelka netvrdí, že by občanská sdružení odvolání proti rozhodnutí nezbytnému pro zahájení stavby čistírny odpadních vod nepodala), ale spíše neúplné a zčásti „vytržené z kontextu“ (vadné rozhodnutí o povolení stavby může teoreticky vést k horším důsledkům než provozování stávající nevyhovující infrastruktury po dobu potřebnou k nápravě vad nezákonného rozhodnutí v řízení o opravných prostředcích). Tvrzení o příčinách ekologických havárií založená na zmiňované argumentační zkratce jsou navíc jednostranným vyjádřením názoru společnosti C., který samozřejmě nemusí být zcela přesný. Vzhledem k tomu, že se leták výslovně nevyjadřuje k osobám kandidátů, nejedná se (přísně vzato) ve své podstatě ani o volební propagaci. I kdyby však soud s ohledem na specifický význam dané problematiky a spolku Hlasy Kozomína z.s. pro veřejný život obce hodnotil tento leták jako akt volební propagace, pak musí konstatovat, že problematika čistírny odpadních vod je v obci dlouhodobě řešeným tématem (viz opět odstavec 28 výše), tedy i přirozenou součástí volební kampaně, k níž se nepochybně mohly a měly vyjadřovat všechny volební strany, přičemž bylo jen na voličích, který prezentovaný názor jim bude bližší a jak v rámci hlasování zohlední nepřesnou argumentační zkratku na sporném letáku v kontextu případné informace o spolupráci kandidátů určité volební strany se společností C.. Nejedná se tedy o nepřipustný způsob vedení volební kampaně, přičemž navrhovatelkou nebylo namítáno porušení zákazu volební kampaně ve dnech hlasování, které by mohlo představovat nezákonnost i v případě jinak dovolené volební agitace. Pokud jde o samotné důsledky tohoto letáku na výsledek voleb, lze předpokládat, že ve vztahu k této otázce si většina obyvatel obce již v předchozích obdobích vytvořila nějaký názor, který jistě nebyl formován jen informacemi z jednoho propagačního letáku. Nelze pominout výrazný rozdíl počtu hlasů, který získali čtyři zvolení kandidáti odpůrce 2) [144, 134, 131 a 118 hlasů], v porovnání s počtem hlasů, které získal jediný zvolený kandidát odpůrce 4) [59 hlasů]. Soud považuje za krajně nepravděpodobné, že by tento výrazný rozdíl v počtu obdržených hlasů byl zapříčiněn výhradně jedním letákem, takže ani v tomto směru nelze předpokládat, že by navrhovatelka byla schopna prokázat ovlivnění výsledku voleb, kdyby ovšem vůbec nějaké důkazy v tom směru předložila. I z tohoto hlediska je tedy návrhový bod nedůvodný.
32. Soud nepovažoval pro účely této věci za podstatné, zda vydavatel letáku CTP zamlčoval některé podstatné informace o havárii obecní čistírny odpadních vod a nakolik byly v tomto směru oprávněné výtky uváděné v e-mailech Bc. S. a Ing. K.. Z hlediska posouzení volebního procesu není zjištění této otázky podstatné. Soud se stejně tak nezabýval tím, nakolik je oprávněné či naopak nedůvodně dehonestující v témže letáku obsažené sdělení,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

že havárie čistírny byla zapříčiněna odvoláními občanských spolků. Řízení o návrhu na neplatnost voleb není řízením o žalobě na ochranu osobnosti, a tedy závazné zodpovězení těchto otázek by bylo namístě v jiných typech řízení.

33. Soud tedy ani druhý návrhový bod neshledal důvodným.

### *V. 3. Neoprávněné nakládání se seznamem voličů*

34. Pokud jde o další návrhový bod spočívající v tom, že zaměstnanci města měli manipulovat se seznamy voličů a měli nevybíravým způsobem navádět voliče, koho mají či nemají volit, pak tato námitka je pouze nekonkrétním, zcela obecně formulovaným tvrzením navrhovatelky, k němuž nenabízí žádné důkazy. Soud už jen proto tento návrhový bod nemohl hodnotit jako důvodný.

### *V.4. Omezení hlasovacího práva v důsledku nouzového stavu*

35. Pokud jde o poslední návrhový bod namítající zkrácení volebních práv v důsledku vyhlášení nouzového stavu, pak soud předně zdůrazňuje, že tento bod nebyl součástí návrhu ze dne 25. 3. 2020, ale byl navrhovatelkou uplatněn poprvé až v rámci podání ze dne 3. 4. 2020. Byť navrhovatelka toto své podání uvozuje slovem „doplnění“, z hlediska obsahu je třeba za doplnění návrhu považovat pouze ty části, v nichž navrhovatelka označuje důkazy k některým ze svých předchozích tvrzení. Naproti tomu část popisující nemožnost části občanů volit v důsledku vyhlášení nouzového stavu představuje zcela nový návrhový důvod, který v prvním podání navrhovatelky vůbec nezazněl, a proto je třeba na tuto část podání ze dne 3. 4. 2020 nahlížet jako na rozšíření návrhu.

36. Otázkou rozšíření návrhu na neplatnost voleb se zabývala i judikatura, která konstantně dovozuje, že při posuzování návrhu na neplatnost voleb či hlasování nelze přípustně rozšířit návrh po uplynutí lhůty k jeho podání o dosud neuvedené skutkové či právní důvody (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2004, č. j. Vol 13/2004-91, a nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. III. ÚS 35/19).

37. V tomto případě došlo k rozšíření návrhu až po uplynutí desetidenní zákonné lhůty pro podání návrhu (§ 60 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí), neboť posledním dnem této lhůty bylo datum 26. 3. 2020 (desátý den od vyhlášení výsledků voleb ve Sbírce zákonů, k němuž došlo dne 16. 3. 2020), avšak podání obsahující rozšíření návrhu bylo předáno k vypravení (odesláno z navrhovatelčiny datové schránky) až dne 3. 4. 2020. V tomto směru se tedy jedná o nepřipustné rozšíření návrhu po uplynutí lhůty stanovené k jeho podání.

38. Navzdory výše uvedenému však soud považuje za vhodné se k této navrhovatelčině námitce vyjádřit, neboť si je vědom mimořádnosti situace způsobené opatřeními vydanými po vyhlášení nouzového stavu, s nimiž se přirozeně pojí zvýšená právní nejistota. Soud se proto v následujících odstavcích vyjádří k tomuto návrhovému bodu, jak by jej posuzoval, pokud by k jeho uplatnění došlo ve lhůtě. Současně však soud zdůrazňuje, že následující odstavce mají charakter pouze *obiter dicta*, tedy nemají vliv na výsledek řízení:

39. Navrhovatelka si poněkud nesprávně vyložila závěry usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2020, č. j. Pst 19/2019 – 12. Zmiňovaným usnesením Nejvyšší správní soud rozhodl o přerušení řízení o návrhu vlády na pozastavení činnosti politické strany, neboť po podání návrhu došlo k vyhlášení doplňovacích voleb do Senátu ČR, čímž zároveň došlo

k aktivaci tzv. ochranné lhůty podle § 15 odst. 2 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve které není možno o pozastavení činnosti politické strany rozhodnout. Jelikož vyhlášené doplňovací volby byly krizovým opatřením vlády č. 218 ze dne 15. 3. 2020, vyhlášeným pod č. 88/2020 Sb., následně odloženy na neurčito, mohlo tím zdánlivě dojít k „odklizení“ zmiňované ochranné lhůty. Nejvyšší správní soud však shledal, že tato ochranná lhůta je i nadále aktivní, a to právě z důvodu, že vláda odložením doplňovacích voleb překročila své pravomoci, jelikož omezení svobody pohybu – jež je důsledkem vyhlášení nouzového stavu podle § 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „krizový zákon“) – nepředstavuje důvod pro odložení hlasování ve svobodných volbách. Jinými slovy: Z toho, že v důsledku vyhlášení nouzového stavu byla omezena svoboda pohybu, není možno dovodit, že tím byl omezen i výkon aktivního a pasivního volebního práva, neboť k takovému zásahu nemá vláda dostatek pravomocí. Omezení volebního práva by bylo možno zakotvit leda ve volebním zákoně, který schválí Parlament v řádném legislativním procesu. O odkladu vyhlášených voleb však není kompetentní rozhodnout vláda, a to ani v rámci opatření při nouzovém stavu. Toto je nosný závěr usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2020, č. j. Pst 19/2019 – 12.

40. Závěry výše zmiňovaného usnesení naopak nelze vykládat natolik široce (jak se zjevně domnívá navrhovatelka), že by bylo nutno prohlásit volby za neplatné jen z toho důvodu, že v důsledku omezení svobody pohybu v rámci nouzového stavu měli někteří voliči ztížený přístup k volebním schránkám. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že žádné z vládních krizových opatření, která byla v důsledku nouzového stavu přijata v době mezi dnem 12. 3. 2020 (datum přijetí usnesení č. 194, publ. pod č. 69/2020 Sb., jímž došlo k vyhlášení nouzového stavu) a dnem 14. 3. 2020 (datum konání voleb do Zastupitelstva obce Kozomín), výslovně nezakazovalo občanům zúčastnit se vyhlášených voleb. To znamená, že pro osoby, které byly tou dobou v karanténě nebo které se musely podrobit jinému omezujícímu opatření na základě § 69 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zdraví“), platila z hlediska možnosti účastnit se voleb stejná pravidla, jaká by pro ně platila i v případě, že by nouzový stav vyhlášen nebyl.
41. Dle soudu je třeba striktně rozlišovat na straně jedné mezi situací, kdy samotné rozhodnutí či jiné opatření orgánu veřejné moci objektivně vyvolá bez úpravy volebních předpisů všeobecné omezení volebního práva (jako tomu bylo v případě opatření o odložení doplňujících voleb do senátu, k němuž se vyjadřovalo výše zmiňované usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2020, č. j. Pst 19/2019 – 12), a na straně druhé situací, kdy se určitá osoba nemůže zúčastnit volebního hlasování pro individuální překážku (např. hospitalizace či setrvání v zahraničí). Druhá ze zmiňovaných situací přitom v nějakém rozsahu nastane patrně při každých volbách, neboť prakticky vždy bude možno nalézt osobu, která bude mít ztížené podmínky nebo které její osobní situace plně zabrání v hlasování.
42. Je třeba si uvědomit, že k individuálnímu nařízení karantény či jiného omezujícího opatření podle § 69 zákona o ochraně zdraví může dojít i zcela nezávisle na existenci nouzového stavu. Čili i za „běžného“ stavu může být v individuálních případech nařízením karantény omezena svoboda pohybu jednotlivce, jestliže se u něj prokáže, že byl během inkubační doby ve styku se závažným infekčním onemocněním nebo pobýval v ohnisku

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

jeho náказы. Jedinec s takovým omezením pak logicky bude mít i znesnadněnou realizaci svého volebního práva, vyjde-li doba jeho karantény zrovna na termín voleb. Nutno podotknout, že v obdobné pozici se bude nacházet i kterákoliv další osoba se závažnou zdravotní indispozicí (např. hospitalizovaný pacient). Současně je však třeba si uvědomit, že takto omezený jedinec nepozbývá samotné právo hlasovat ve volbách (což je diametrálně odlišná situace oproti odložení voleb na neurčito), a proto není-li schopen hlasovat jen pro nemožnost osobně se dostavit do příslušné volební místnosti, pak zpravidla může požádat okrskovou volební komisi o hlasování mimo volební místnost prostřednictvím přenosné volební schránky ve smyslu § 33 odst. 7 zákona o volbách do zastupitelstev obcí (podobně srov. též § 19 odst. 7 zákona o volbách do Parlamentu, § 41 odst. 8 o volbě prezidenta republiky, § 36 odst. 8 o volbách do Evropského parlamentu, § 31 odst. 8 o volbách do zastupitelstev krajů). Soud proto nemůže souhlasit s úvahou navrhovatelky, že osoby, které byly v době konání voleb do Zastupitelstva obce Kozomín v karanténě, by nemohly požádat o možnost použití přenosné volební schránky. Soud je naopak přesvědčen, že samotné nařízení karantény dotčeným osobám nijak nebránilo, aby o tento způsob hlasování žádaly a hlasovaly prostřednictvím přenosné volební schránky mimo volební místnost, byť by to nepochybně vedlo ke zvýšeným nárokům na činnost volební komise, pokud jde o nutnost přijetí zvýšených hygienických opatření. Pokud by dotčené osoby tuto žádost učinily a byly by příslušnou okrskovou komisí odmítnuty, pak by samozřejmě bylo možno uvažovat o nedůvodném zkrácení jejich volebního práva a jeho vlivu na výsledek hlasování. Navrhovatelka však netvrdí, že by k něčemu takovému došlo. Netvrdí, že by některá z jí uváděných osob byla neúspěšná se svou žádostí o volbu do přenosné volební schránky. Navrhovatelka pouze obecně uvádí, že osoby v karanténě „nemohly ani požádat o možnost použití přenosné volební urny“. S tím však soud nemůže z výše uváděných důvodů souhlasit. V tomto směru by tedy návrh na vyslovení neplatnosti voleb byl (v případě včasného uplatnění tohoto návrhového bodu) nedůvodný.

43. Výše uvedené platí i ve vztahu k osobám, které dle tvrzení navrhovatelky v době konání voleb do Zastupitelstva obce Kozomín zůstaly v zahraničí. I zde platí, že i v případě běžného stavu (tj. při neexistenci stavu výjimečného) mohou nastat situace, že se určitá osoba nebude moci zúčastnit volebního hlasování, neboť v době jeho konání se bude zdržovat v zahraničí, odkud nebude moci hlasovat ani na zastupitelském úřadě (s touto možností patrně z důvodu značné organizační složitosti zákon o volbách do zastupitelstev obcí nepočítá), a zároveň ze zahraničí nebude moci bez své viny odcestovat (například z důvodu zadržení cizozemským orgánem, z důvodu hospitalizace v zahraniční nemocnici atd.). Žádnou z těchto individuálních překážek účasti na hlasování však nelze považovat za porušení volebních předpisů (není-li výjimečně prokázáno, že ten, kdo je vyvolal, takto cílil na znemožnění výkonu hlasovacího práva ve volbách, tedy porušil volební právo nepřímě). V této souvislosti navíc nelze přehlédnout, že opatření obecné povahy přijatá na základě usnesení vlády č. 197 ze dne 12. 3. 2020, vyhlášeného pod č. 70/2020 Sb., o dočasném znovuzavedení ochrany vnitřních hranic České republiky, sice zavedla hraniční kontroly na hranicích s Německem a Rakouskem, zároveň však v jejich důsledku nedošlo k odepření vstupu na území České republiky občanům České republiky či cizincům s příslušným pobytovým oprávněním. Vláda ani jiné orgány České republiky tudíž ani po přijetí zmiňovaného opatření nebránily osobám oprávněným volit do Zastupitelstva obce Kozomín, aby přijely a hlasovaly, což je pro posouzení dané věci klíčové. Soud samozřejmě nezpochybňuje, že z hlediska osob pobývajících v zahraničí, které měly v úmyslu „přijet na víkend odvolit“, se jednalo o citelné omezení jejich práva

pohybu, jehož důsledkem byla nutnost volit mezi účastí na hlasování a přítomností v zahraničí v době po volbách. Stále se však jednalo o druhotný důsledek omezení práva pohybu. Nejednalo se o zamýšlený důsledek plynoucí z opatření, jež by primárně sledovalo omezení volebního práva, jako tomu bylo v případě již několikrát zmiňovaného odložení doplňujících voleb do Senátu ČR, kde možnost účastnit se hlasování v řádném termínu nebyla umožněna za žádných okolností. I v tomto směru by tedy návrh na vyslovení neplatnosti voleb (v případě včasného uplatnění tohoto návrhového bodu) bylo nutno považovat za nedůvodný.

44. Soud znovu připomíná, že odůvodnění v bodech 39 až 43 je podáno pouze nad rámec nezbytného odůvodnění zamítnutí návrhu jako *obiter dictum*, neboť hlavním důvodem, pro který se soud těmito návrhovými body v rámci meritorního posouzení návrhu nezabýval, je jejich uplatnění až po uplynutí lhůty k podání návrhu na neplatnost voleb.

#### VI. Závěr a náklady řízení

45. Soud tedy uzavírá, že byť v rámci volební kampaně předcházející volbám do Zastupitelstva obce Kozomín patrně došlo k distribuci listin uváděných navrhovatelkou, jež teoreticky mohly mít vliv na volbu některých kandidátů, ale tato volební kampaň byla přípustná a ani pro případ její nezákonnosti nebylo řádně tvrzeno a prokázáno, že skutečně ovlivnila rozdělení mandátů mezi kandidáty. Pokud jde o namítaná omezení plynoucí z nouzového stavu, v tomto rozsahu došlo k nepřípustnému rozšíření návrhu po uplynutí lhůty k jeho podání.
46. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něžž nemá v řízení o neplatnosti voleb, neplatnosti hlasování nebo neplatnosti volby kandidáta žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
47. Usnesení bude doručeno účastníkům řízení. Současně bude vyvěšeno na úřední desce soudu; usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

#### Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 1 s. ř. s.)

Praha 9. dubna 2020

**JUDr. Věra ŠIMŮNKOVÁ, v. r.**  
předsedkyně senátu